

[Justitsministeren]

gælde overalt. Derfor må vi vende tilbage adskillige gange til, hvis man vil hævde en retfærdighed, hævde en lovgivning herhjemme, at man selvfølgelig må have retshåndhævelsesmidlerne, som hr. Leif Hermann og fru Anne Grete Holmsgård har påpeget man skal have. Her er vi enige. Det, vi er uenige i, er den opdeling, man foreslår.

Må jeg i den forbindelse sige til hr. Leif Hermann, at jeg før henviste til det forslag, som regeringen har fremsat, og som jeg håber bliver vedtaget i denne samling, om politimestrenes større myndighed. De bemærkninger, som forslaget er ledsaget af, vil jeg gerne citere for hr. Leif Hermann, for jeg synes i og for sig, at de angiver noget af det, man gerne vil opnå, bare efter min mening på en bedre måde. Der står, at hovedsigtet med den foreslåede kompetenceomlægning er at opnå den mest smidige og hensigtsmæssige udnyttelse af de pågældende embeders samlede juridiske sagkundskab. Dette sker med henblik på en enklere og hurtigere behandling af de mere ukomplicerede sagstyper samt for i større udstrækning at kunne udnytte den særlige sagkundskab, som statsadvokaterembederne råder over til en mere dybtgående behandling af mere vanskelige og atypiske sagstyper, altså sager, der frembyder særlige retlige eller bevismæssige problemer. Jeg tror egentlig, at det angiver noget af det, man ønsker, ikke med forslaget her, men noget af det, der vel er begrundelsen for, at man må have det nødvendige forarbejde til behandling af vanskelige sager, som det kan gælde her, men også andre steder.

Hvis vi så gjorde det, forslaget går ud på med antagelsen af medhjælpere i statsadvokaturerne, ville man i en række miljøsager forhindre, at det blev dem, der kom til at beskæftige sig med det ved at gennemføre denne ordning, hvor vi lægger mere ud til politimestrene. Derfor tror jeg ikke, at der rigtig er nogen sammenhæng imellem dette forslag og retsplejeforslaget.

Jeg har en enkelt bemærkning til hr. Hjortnæs. Vi var enige om stillingen til beslutningsforslaget, men hr. Hjortnæs ville vel pålægge mig, hvad jeg gerne tager til mig, at vi skal passe på, at miljøsagerne ikke glider nederst i bunken, for at sige det lidt populært. Deri er jeg enig, men vi må vel erkende, at miljøsager i den form, vi kender dem nu, er noget forholdsvis nyt. Derfor varer det og

har varet et stykke tid, inden de er indarbejdet ordentligt i politiarbejdet og anklagemyndighedens arbejde. I den forbindelse sagde hr. Hjortnæs, at han har indtryk af, at det ofte er de yngste medarbejdere, der får sagerne. Det er muligt, men det er måske også det bedste. Mit indtryk er, at de yngre generationsmæssigt egentlig har en særlig god opfattelsesevne, netop når det drejer sig om miljø-sager. Derfor tror jeg i og for sig, det er en udmærket idé, at det er dem, der gennemgående har dem.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg er helt sikker på, at justitsministeren også hørte, at jeg startede med at sige, at på dette område mener VS, der er brug for at styrke anklagemyndigheden. Så kan jeg selvfølgelig godt forstå, at resten af det, jeg sagde, er oplagt at bruge i en lille polemisk disput med mig heroppefra.

Når jeg mener det, skyldes det, at det er nedbrydende for retsbevidstheden, at samfundet straffer hårdt, endog meget hårdt, på en lang række andre områder, men stort set ikke straffer for overtrædelser af miljølovgivningen, til trods for at overtrædelser af miljølovgivningen kan have ganske katastrofale følger, ikke bare for et, men for mange mennesker. Den kan reelt betyde en ødelæggelse af miljøet i et stort område. Det mener jeg er helt uacceptabelt for retsbevidstheden. Vores intentioner med at styrke anklagemyndigheden på dette område er ikke at få flere folk i fængsel, men at der skal være en klar præventiv effekt. Jeg mener, at der på en lang række områder straffes i dette samfund, hvor der ikke er nogen præventiv effekt. Derimod mener jeg, at der er meget, der taler for, at netop på miljøområdet er der en præventiv effekt, fordi miljøovertrædelser er forbundet med en klar og kontant økonomisk gevinst. Ved at sikre en retshåndhævelse på dette område kan man også få en præventiv effekt, og det er faktisk det, der er intentionen med det.

Justitsministeren sagde i sit første indlæg, at der ikke er lempeligere beviskrav til disse sager end til andre sager. Det er fuldstændig rigtigt, men problemet er jo, at bevisførelsen netop i disse sager ofte er langt vanskeligere. Den er langt vanskeligere, fordi anklagemyndigheden faktisk skal bevise nogle forhold